

Μετά τις 4πλές εκλογές (Μάη - Ιούλη '19) βρισκόμαστε σε νέα πολιτική περίοδο, που την συνδιαμορφώνουν σε αλληλεπίδραση:

1. Η έξαρση της συνολικής αντεργατικής - πολεμικής - τρομοκρατικής εκστρατείας Κεφαλαίου - ΗΠΑ - NATO - ΕΕ - Κυβερνήσεων κάθε απόχρωσης και παραλλαγής.

Αυτό δείχνουν: Οι εμπορικοί πόλεμοι του Τράμπ, η απειλή παγκόσμιας οικονομικής ύφεσης και νέας κρίσης, η νέα, πολύπλευρη, ιμπεριαλιστική επέμβαση στη Μέση Ανατολή, η όξυνση του μεταναστευτικού προβλήματος, η καπιταλιστική περιβαλλοντική καταστροφή, οι λαϊκοί αγώνες απέναντι σ' όλα αυτά. Αγώνες μαζικοί μεν - πολιτικά ανεπαρκείς δε! Οφείλουμε να βλέπουμε και τις δύο πλευρές, να σκεφτόμαστε ποιοτικά, όχι ποσοτικά!

2. Η ραγδαία και ποιοτική κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης στη χώρα μας με την νέα κυβέρνηση της ΝΔ. Που καθοδηγεί την επίθεση με το δικό της, ιδιαίτερο, συνολικό, πολιτικό και ιδεολογικό σχέδιο. Ο **Μητσοτάκης** στη μετεκλογική συνάντησή του με τη Μέρκελ τής δήλωσε:

«Θα προχωρήσουμε μόνοι μας τις μεταρρυθμίσεις - διάβαζε αντιδραστικές καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις - πιο γρήγορα και πιο βαθιά απ' ό,τι μέχρι τώρα μας επέβαλλαν τα μνημόνια».

Είναι πολύ συνεπής σε αυτό, πολλά τα παραδείγματα (κατάργηση ασύλου και αστυνομοκρατία, απολύσεις χωρίς δικαιολόγηση και χωρίς αποζημίωση, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, νέες φοροαπαλλαγές στο κεφάλαιο, σαρωτικές ιδιωτικοποιήσεις κ.α.).

Η **Ν.Δ.** δεν συνεχίζει απλώς στον αντιλαϊκό δρόμο που χάραξε και έστρωσε ο ΣΥΡΙΖΑ (όπως λέει το ΚΚΕ). Ούτε φυσικά μπορεί να αντιμετωπιστεί με **«αντιδεξιά - αντιΝΔ μέτωπα»** μαζί με το **ΣΥΡΙΖΑ**. Μέτωπα σαθρά, που την επίθεση της ΝΔ δεν αντιμετωπίζουν, τον ΣΥΡΙΖΑ τον ξεπλένουν και κυρίως την ανατρεπτική αριστερά την ακυρώνουν, δηλαδή **τριπλό το κακό** σε βάρος των εργαζομένων και του λαϊκού κινήματος.

3. Η ολοκλήρωση της μετατροπής του ΣΥΡΙΖΑ σε μεγάλο και σύγχρονο αστικό αρχηγικό κόμμα της Κεντροαριστεράς, στην πορεία προς το μετεκλογικό, 3ο Συνέδριό του. Κόμμα της νεοσυντηρητικής σοσιαλδημοκρατίας (όχι ρεφορμιστικό, όχι του παλιού «κράτους πρόνοιας» που δεν μπορεί να υπάρξει σήμερα). Κόμμα ισχυρός πυλώνας του νέου αστικού πολιτικού διπολισμού (ΝΔ - ΣΥΡΙΖΑ και δορυφόροι τους) και όχι απλώς του δικομματισμού, Κόμμα, όπως το ίδιο δηλώνει, «της υπεύθυνης, τεκμηριωμένης, εποικοδομητικής, συναινετικής αντιπολίτευσης», δηλαδή της ανύπαρκτης, της «μαϊμού» αντιπολίτευσης!

Στις βουλευτικές εκλογές της 7/7/19, ο ΣΥΡΙΖΑ μαζί με τον Βαρουφάκη και τη Ζωή Κωνσταντοπούλου, **πήραν αθροιστικά ποσοστό μεγαλύτερο από τις εκλογές του Γενάρη 2015 και μάλιστα σε πολύ πιο δεξιά εκδοχή.**

Στους φοιτητές και στη νεολαία 17 - 34 ετών, ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε 40% και ο Βαρουφάκης 6% - περισσότερο

απ' ότι ΚΚΕ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζί. **Παρά το 4ετές και πρόσφατο αντιλαϊκό κυβερνητικό παρελθόν τους, καθήλωσαν το ΚΚΕ και ληλάτησαν τους μισούς ψήφους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** (από 46.096 ψήφους - 0,85% τον Σεπτέμβρη του 2015, πήρε 23.185 ψήφους - 0,41% τον Ιούλη του 2019)! Γεγονός που πρέπει να μας προβληματίσει σοβαρά για το συνολικό πολιτικό και ιδεολογικό στίγμα που εκπέμψαμε στις εκλογές. Ξαναπαίζει τώρα το εκβιαστικό δίλημμα **«Τσίπρας για να φύγει ο Μητσοτάκης»** και πρέπει να αντιμετωπίσουμε την επερχόμενη νέα ληλασία της Αριστεράς.

4. Η ανυποληψία, πλήρης χρεωκοπία και βαθιά κρίση του υποταγμένου και αστικοποιημένου συνδικαλισμού (εργοδοτικού - κρατικού - κυβερνητικού). Συνθήκη που καθιστά καταστροφική τη συνέχιση της πολιτικής «ουράς» απέναντι σ' αυτόν. Κυρίως όμως επιβάλλει την άμεση και έμπρακτη συμβολή μας στην **ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού και μαζικού λαϊκού κινήματος.**

Όσο η αδικία, η εκμετάλλευση και καταπίεση θα βαθαίνουν, οι εργατικοί και λαϊκοί αγώνες θα γίνονται και θα δυναμώνουν. **Ποιοι αγώνες όμως;** Με ποιο πολιτικό περιεχόμενο; Με ποια πολιτική προοπτική; Αυτό είναι το **κρίσιμο ερώτημα.**

5. Η τραγική ανεπάρκεια και απουσία, σε Ελλάδα και Ευρώπη, μιας αυτοτελούς και μαζικής Επαναστατικής - σύγχρονα Κομμουνιστικής Αριστεράς. Επομένως και η ανυπαρξία **Αριστερής Ανατρεπτικής Αντιπολίτευσης** απέναντι στη βάρβαρη επίθεση ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ - Κυβερνήσεων - Κεφαλαίου, συνολικά απέναντι στην αστική πολιτική, με σύγχρονη απελευθερωτική προοπτική. Το **ΚΚΕ** ούτε μπορεί, ούτε θέλει να συμβάλει σ' αυτό, για γνωστούς λόγους.

Με βάση όλα τα προηγούμενα, **το πολιτικό «δια ταύτα» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ,** όλων των συνιστωσών της και όλων των αγωνιστών της στη νέα πολιτική περίοδο είναι να συμβάλλουν έμπρακτα, ενωτικά και δημιουργικά:

α. Στην άμεση ανάπτυξη νικηφόρων ενωτικών αγώνων για την απόκρουση και ΑΝΑΤΡΟΠΗ της αντιλαϊκής πολιτικής της ΝΔ και γενικότερα της βάρβαρης επίθεσης ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ - Κεφαλαίου. Αγώνες υπεράσπισης και βελτίωσης της ζωής και της θέσης των εργαζομένων και της νεολαίας. Που απαιτούν **ανεξαρτησία** αντί για ουρά και συμπλήρωμα στον υποταγμένο - αστικοποιημένο συνδικαλισμό.

β. Στην αποδοκιμασία και καταδίκη της συναινετικής «μαϊμού» αντιπολίτευσης του ΣΥΡΙΖΑ, στη συνολική αποδυνάμωση του αστικού πολιτικού διπολισμού, με μια **μαχητική Ανατρεπτική Αριστερή Αντιπολίτευση.**

Για να γίνουν όμως αυτά χρειάζονται τέσσερις (4) προϋποθέσεις:

1. Ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού και μαζικού λαϊκού κινήματος.

2. Ανατρεπτική Κοινή Δράση όλης της μαχόμενης αριστεράς μέσα σε αυτό, με ισοτιμία, ειλικρίνεια, επαρκές, αναγκαίο και προωθητικό κοινό πολιτικό περιεχόμενο.

3. Οικοδόμηση μαζικού μετώπου - πόλου της αντικαπιταλιστικής - αντιιμπεριαλιστικής - ανατρεπτικής αριστεράς. Συμβολή σ' αυτό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με ανασυγκρότησή της, με υπέρβαση των ανεπαρκειών και των αντιφάσεων της.

4. Αυτοτελής πολιτική - οργανωτική συσπείρωση των πρωτοπόρων συνειδητών δυνάμεων του σύγχρονου Κομμουνιστικού Προγράμματος και Κόμματος της εποχής μας. Επίκαιρο καθήκον όχι μόνο για το ΝΑΡ (στα 30 χρόνια της ρήξης του 1989) αλλά και για όσους αγωνιστές, εντός και εκτός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κατανοούν και θέλουν να συμβάλλουν σε αυτό το στρατηγικό καθήκον!

Αθήνα 29/9/2019

Δημήτρης Δεσύλλας
Μέλος του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τοποθέτηση του Δημ. Δεσύλλα στο ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (29/9/19)